

✦ **Texty na tento týden** – Gn 2:9–17; Da 2:31–35; Iz 17:12.13; Da 7:1–3; Ř 3:10–19; Zj 12:15.16; Zj 10:1–11

✦ **Základní verš**

„Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“ (Ž 46:11)

V průběhu dějin se našli lidé, kteří tvrdili, že Božím záměrem bylo, aby člověk padl do hříchu. Podle nich Bůh naplánoval hřích a smrt člověka, na základě čehož mohl pak v osobě Ježíše zemřít na kříži. Podle těchto teorií mohl Bůh jen prostřednictvím oběti na kříži jasně a působivě ukázat hloubku své lásky k lidstvu. Toto uvažování vlastně tvrdí, že Bůh potřeboval, aby lidstvo zhřešilo.

Takový pohled na Boha je hrozný a žalostný zároveň. Nikdy nebylo Božím záměrem, aby satan nebo lidstvo padli. Vzpouza satana a potom i lidstva byla tragédií s nesmírně nešťastnými následky. Vždyť kdyby naši první rodiče nezhrěšili, naše radost v Bohu mohla být již od stvoření úplná a dokonalá.

Tento týden se budeme nadále zabývat problémy způsobenými pádem a touhou po lidské vládě v protikladu k Boží vládě. Tyto pravdy jsou působivě zjeveny v knize Daniel. Tato kniha jasně ukazuje, že Bůh měl pravdu, když varoval svůj lid před následky, které s sebou přinese odvrácení se od něho a touha po pozemských panovnících. Stalo se však přesně to, před čím Bůh varoval. Boží lid dostal místo Boží vlády pozemské panovníky, tedy hříšníky, kteří vládnou hříšníkům. Taková kombinace pokaždé vede ke stále většímu zlu.

✦ **Osnova lekce:**

Už od počátku Bible je patrný kontrast mezi sobeckými snahami různých „národů“ a „království“, a principy „Božího království“. V této lekci uvidíme, jak tento dějinný rozpor představují hlavní prorocké obrazy z knihy Daniel a Zjevení, a jak i tyto lidi chce Bůh oslovit.

- Gn 2:8–17 - Boží varování před následky vzpoury (neděle)
- Da 2 - Prorocký pohled na boj mezi „královstvími světa“ a „Božím královstvím“ (pondělí)
- Da 7 - Prorocký pohled na boj mezi „královstvími světa“ a „Božím královstvím“ (úterý)
- Zj 13 - Stabilita Boží vlády a bouřlivá rozervanost světa (středa)
- Zj 10:8–11 - Závěrečné poselství všem národům (čtvrtek)

NE 27. dubna – ÚPLNĚ PRVNÍ PŘIKÁZÁNÍ

Gn 2:8-17 „⁸Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. ⁹Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ ¹⁰On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ ¹¹Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ ¹²Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“ ¹³Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“ ¹⁴I řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože s učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vši polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. ¹⁵Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ ¹⁶Ženě řekl: „Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“ ¹⁷Adamovi řekl: „Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení.“

PO 28. dubna – DANIEL 2

Da 2:31-35 „³¹Ty jsi, králi, viděl jakousi velikou sochu. Byla to obrovská socha a její lesk byl mimořádný. Stála proti tobě a měla strašný vzhled. ³²Hlava té sochy byla z ryzího zlata, její hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky z mědi, ³³stehna ze železa, nohy dílem ze železa a dílem z hlíny. ³⁴Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhł kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je, ³⁵a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlátě v letní době. Odněl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi.“

Mt 24:6.7 „⁶Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁷Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.“

ÚT 29. dubna – DANIEL 7

Da 7:1-3 „¹V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. ²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.“

Ž 65:6-9 „⁶Ve své spravedlnosti nám odpovídáš činy budícími bázeň, Bože, naše spáso, naděje všech končin země i zámořských dálek, ⁷jenž jsi upevnil svou mocí hory, opásán bohatýrskou silou, ⁸jenž konejšíš hukot moří, hukot jejich vlnobití i vřavu národů. ⁹Z tvých znamení jímá bázeň obyvatele všech končin, tam, kde jitro nastává i kde se snáší večer, všechno naplňuješ plesem.“

Iz 17:12.13 „¹²Běda! Hluk četných čeledí lidských hlučí jak hlučící moře, hukot národů hučí podoben hukotu dravých vod. ¹³Národy hučí jak hukot mnohých vod, leč okřikne je a utekou daleko, hnány jako plevy větrem po horách a jako chmýří ve vichřici.“

Jr 46:7.8 „⁷Kdo to vystupuje jako Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají? ⁸Egypt vystupuje jako Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají. Řekl: „Vystoupím, přikryji zemi. Zničím město i jeho obyvatele!“

ST 30. dubna – MEZI ZEMÍ A MOŘEM

Zj 12:15.16 „¹⁵A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl. ¹⁶Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil.“

Zj 13:1.11 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. [...] ¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyzvala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.“

ČT 1. května – MUSÍŠ ZNOVU PROROKOVAT

Zj 10:8-11 „⁸Hlas, který jsem slyšel z nebe, opět ke mně promluvil: „Jdi, vezmi tu otevřenou knihu z ruky anděla, který stojí na moři i na zemi.“ ⁹Přistoupil jsem tedy k tomu andělu a požádal ho, aby mi tu knihu dal. Řekl mi: „Vezmi ji a sněz; v žaludku ti zhořkne, ačkoli v tvých ústech bude sladká jako med.“

¹⁰Vzal jsem tu knihu z ruky anděla a snědl ji; v mých ústech byla sladká jako med, ale když jsem ji pozřel, zhořkla mi v žaludku. ¹¹Tehdy jsem slyšel: „Je třeba, abys znovu prorokoval proti mnoha národům, kmenům, jazykům i králům.““

Zj 10:1-7 „¹Tu jsem viděl dalšího mocného anděla, jak sestupuje z nebe, zahalen v oblak. Nad jeho hlavou byla duha, jeho tvář byla jako slunce, nohy jako ohnivé sloupy; ²v ruce měl otevřenou knížku. Pravou nohou se postavil na moře, levou na pevninu ³a vykřikl mocným hlasem, jako když zařve lev. Na jeho výkřik odpovědělo sedmero zahřmění. ⁴Jakmile doznělo to sedmero zahřmění, chtěl jsem to zapsat; ale uslyšel jsem hlas z nebe: „Zachovej v tajnosti, co se ozvalo v sedmeru zahřmění, a nic nepiš!“ ⁵Potom anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozvedl svou pravici k nebi ⁶a přísahou při tom, který je živ na věky věků, který stvořil nebesa, moře a všechno, co je v nich, potvrdil, že lhůta je u konce; ⁷ve dnech, kdy zazní polnice sedmého anděla, naplní se Boží tajemství, jak je Bůh oznámil svým služebníkům prorokům.“

Zj 14 „¹A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. ²A slyšel jsem hlas z nebe jako hukot množství vod a jako zvuk mocného hřmění; a znělo to, jako když hudebníci rozezvučí své nástroje. ³Zpívali novou píseň před tránem, před těmi čtyřmi bytostmi a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písni, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni. ⁴To jsou ti, kdo neporušili svou čistotu se ženami a zůstali panici. Ti následují Beránka, kamkoli jde. Ti jako první z lidstva byli vykoupeni Bohu a Beránkovi. ⁵Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony. ⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdějte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.“ ¹³A slyšel jsem hlas z nebe: „Piš: Od této chvíle jsou blahoslaveni mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.“ ¹⁴A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp. ¹⁵Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolal na toho, který seděl na oblaku: „Pošli svůj srp a začni žet, protože nastala hodina žně a úroda země dozrála.“ ¹⁶A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem, a země byla požata. ¹⁷A další anděl vyšel z nebeského chrámu a také on měl ostrý srp. ¹⁸A jiný anděl vyšel od oltáře a ten měl moc nad ohněm. Zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: „Pošli svůj ostrý srp a sklíd' hrozny na vinicích země, neboť víno dozrálo.“ ¹⁹Tu hodil ten anděl svůj srp na zem a sklídl víno země a uvrhl je do velkého lisu Božího hněvu. ²⁰A v lisu za městem byly hrozny stlačeny a vytékající krev dosahovala až po uzdy koní na vzdálenost sto šedesát mil.“

Zj 18 „¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylon a stal se dopětem démonů, skryšjí všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmarňlosti a přepychu.“ ⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lidé můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříchích, aby vás nestihly jeho pohromy. ⁵Neboť jeho hřichy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny. ⁶Odplatte po zásluze po dvojnásob je nevěstce, dvojnásob jí odplatte za její činy! V poháru, který připravovala, připravte pro ni dvojnásob; ⁷kolik si užila slávy a hýření, tolik jí dejte teď trýzně a žal. Protože si namlouvá: Trůním jako královna, vdovou nejsem a neokusím smutku – ⁸proto v jediném dni dopadnou na ni pohromy: smrt i žal a hlad, a bude zničena ohněm. Neboť mocný je Hospodin, Bůh, který ji odsoudil.“ ⁹Pak budou naříkat nad ní a bédovat králové světa, kteří s ní smilnili a hýřili, až uvidí dým hořícího města; ¹⁰z hrůzy nad jeho zkázou neodvážejí se přiblížit a budou naříkat: „Běda, běda, ty veliký Babyloně, město tak mocné, jak v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud!“ ¹¹A bohatí kupci země naříkají a bědují nad ním, protože už nikdo nekoupí jejich zboží: ¹²náklady zlata a stříbra, drahokamů a perel, kmentu a purpuru, hedvábí a šarlátu, cedrového dřeva a předmětů ze slonoviny a předmětů ze vzácných dřev, náklady mědi, železa a mramoru, ¹³skořice a indického koření, voňavek, mastí a vykuřovadel, vína a oleje, mouky a obilí, dobytčat a ovcí, koní a vozů a otroků a zajatců. ¹⁴Plody, které jsi dychtivě sklízelo, jsou pryč, všecken lesk a nádhera zašly a není po nich památky. ¹⁵Kupci, kteří s tím vším obchodovali a z toho města bohatli, z hrůzy nad jeho zkázou neodvážejí se přiblížit a budou plakat a naříkat: ¹⁶„Běda, běda, tak veliké město, které se oblékalo do kmentu, purpuru a šarlátu, které se zdobilo zlatem, drahokamy a perlami – ¹⁷a v jedinou hodinu je zničeno takové bohatství!“ ¹⁸A všichni velitelé lodí, dopravci zboží, námořníci a kdokoli se živí plavbou, neodvážejí se přiblížit ¹⁸a budou volat, až uvidí dým toho hořícího města: „Co se mohlo rovnat tomu velikému městu!“ ¹⁹A sypou si prach na hlavu a v pláči a nářku křičí: „Běda, běda, tak veliké město, na jehož blahobytu zbohatli všichni majitelé námořních lodí – a v jedinou hodinu bylo zpusťeno!“ ²⁰Raduj se, nebe a svatí, apoštolové i proroci, protože Bůh vynesl nad tím městem rozsudek, jaký ono vyneslo nad vámi. ²¹A jeden silný anděl pozvedl balvan, těžký jako mlýnský kámen, vrhl jej do moře a zvolal: „Tak rázem bude svržen Babylon, to veliké město, a nebude po něm ani památky. ²²Nikdy už v tobě nezazní hudba, nezvne se harfa, píšťala ani trubka, nikdy už v tobě nebude řemeslník ani umělec, nikdo už v tobě neuslyší zvuk mlýnů, ²³nikdy už v tobě nezavítne světlo lampy, nikdo už v tobě nezazlechně hlas ženicha a nevěsty. Tvoji obchodníci vládli světem a tvé čarovné nápoje mámily celé národy; ²⁴ve tvých zdech tekla krev proroků a svatých a všech zavražděných na zemi.““

Da 12:4 „A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.“

Mt 24:14 „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“

Da 2:34-45 „³⁴Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utřhl kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je, ³⁵a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlatě v letní době. Odnesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi. ³⁶Toto je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi. ³⁷Ty, králi, jsi král králů. Bůh nebes ti dal království, moc, sílu a slávu. ³⁸A všechna místa, kde bydlí lidé, polní zvěř a nebeské ptactvo, dal ti do rukou a dal ti moc nad tím vším. Ty jsi ta zlatá hlava. ³⁹Po tobě povstane další království, nižší než tvé, a pak další, třetí království, měděné, které bude mít moc nad celou zemí. ⁴⁰Čtvrté království bude tvrdé jako železo, neboť železo drtí a drolí vše, a to království jako železo, které tříští všechno, bude drtít a tříštít. ⁴¹Že jsi viděl nohy a prsty dílem z hmčářské hlíny a dílem ze železa, znamená, že království bude rozdělené a bude v něm něco z pevnosti železa, neboť jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou. ⁴²Prsty nohou dílem ze železa a dílem z hlíny znamenají, že království bude zčásti tvrdé a dílem křehké. ⁴³Že jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou, znamená, že se bude lidské pokolení mísit, avšak nepřilnou k sobě navzájem, jako se nesmísí železo s hlínou. ⁴⁴Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky, ⁴⁵neboť jsi viděl, že se utřhl ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravdivý a výklad spolehlivý.““

Zj 21:1-4 „¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.““

PÁ 2. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 10. kapitolu „Babylónská věž“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 117–124; NUD 49–51).

„Viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly“ (Zj 21,1). Oheň, který stráví bezbožné, očistí zemi. Odstraní každou stopu prokletí. Žádné věčně planoucí peklo nebude vykoupeným připomínat strašné následky hříchu. Zůstane jediná připomínka: Náš Vykupitel navždy ponese stopy po svém ukřižování: na jeho raměné hlavě, v jeho boku, na jeho rukou a nohou zůstanou stopy krutého díla, které působí hřích. Prorok popsal Krista v jeho slávě takto: „Po straně má rohy, v nichž je skryta jeho síla“ (Abk 3,4). Proboděný bok, odkud vytékal proud krve, která smířila člověka s Bohem – tam je Spasitelova sláva, zde „je skryta jeho síla“. „Mocný k spasení“ je díky své výkupné oběti. Má moc vykonat spravedlnost nad všemi, kdo pohrdli Boží milostí. Stopy po jeho pokoření jsou jeho nejvyšší poctou. Rány Golgoty budou trvalým, věčným svědectvím jeho moci.“ (GC 674; VDV 435)

Otázky k rozhovoru

1. Všechny pozemské úspěchy – bez ohledu na jejich majestátnost, slávu a obdivuhodnost – se nakonec změní v prach a popel. To se týká všech pozemských snah, o které tady na zemi usilujeme. Proč je vždy důležité mít na paměti tento pohled? Jak nám toto vědomí může pomoci mít v životě správně uspořádané priority?

2. Pozorně si prostudujte popis šelmy z moře ve Zj 13,1–10. V čem je tato šelma přirozeným důsledkem smýšlení Babylóna? Je to jednoznačně sumář všech lidských „národů“, od Babylóna až po mocnost malého rohu. Jaké charakteristiky každé říše přetrvaly po celou dobu? Jakými způsoby svět v dnešní době odráží hodnoty Babylóna nebo třeba Říma?

Zj 13:1-10 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho přibytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvládla. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.“

3. Jak můžeme jako adventisté najít správnou rovnováhu mezi následováním Boha a respektováním zákonů státu, ve kterém žijeme? Co se stane, když poslušnost jednoho vede k neposlušnosti druhého?

20:25